Môn-Đệ-Hóa Truyền Giáo Cấp 3 - Bài 11

"Lời Chúa nói về môn-đệ-hóa"

(What Jesus said about becoming His disciples)

29 tháng 7 năm 2024

"Nếu ai đến theo Ta mà không ghét cha mẹ, vợ con, anh chị em và chính mạng sống mình, thì không thể nào làm môn đệ Ta" (Lu-ca 14:26)

Giới Thiệu:

Bài trước chúng ta đã thảo luận về sự vâng lời Chúa khi Ngài nói về người khôn ngoan, người đó xây nhà mình trên nền đá. Công việc người làm sẽ mãi bền vững cho dù sóng gió bảo tố đến đâu cũng không lay chuyển được. Điểm chính yếu là **nghe và làm theo** lời Chúa dạy. Nghe mà không làm theo thì chỉ uổng công mà thôi. Nghe mà không làm theo thì người đó đang bị ma quỉ lừa dối để cảm thấy (tưởng) mình sẽ vào nước Thiên Đàng nhưng sự thật thì không như vậy. Đây là tình trạng tâm linh rất đáng được tỉnh thức và nhiều người đang bị ru ngủ như thế.

Môn-đệ Chúa phải có những hành động để phản ảnh và chứng tỏ cho chính mình, mình là môn-đê Ngài.

Môn-đệ của Chúa là gì? Chúa nói gì về cá tính của một môn đệ Ngài? Chúng ta có phải là một môn đệ Chúa không?

Nếu mình muốn làm một người khác trở thành môn-đệ, thì trước tiên mình phải là một môn đệ của Chúa. Đây là một điều tất nhiên vì nếu không phải là môn-đệ, chúng ta cũng không có sự thúc đẩy bên trong lòng để muốn thấy người khác trở thành môn đệ Ngài.

Phải hiểu rỏ môn đệ là gì và xem thử mình có muốn trở nên môn-đệ Chúa không.

Chữ "tín hữu" và "môn-đệ" trong giai-đoạn các HT đầu tiên

Trong thời đại hiện tại chữ "tín-hữu" đã bị văn hóa xã hội làm mất đi ý nghĩa thuần túy của nó. Trong giai đoạn của thế kỷ thứ nhất khi các Hội-Thánh đầu tiên mới vừa được thành hình thì chữ "tín-hữu" và chữ "môn-đệ" có cùng một nghĩa.

Trong Công-vụ 11:6 có đề cập đến những môn-đệ Chúa đã được người ta gọi là "Christian", có nghĩa là những người "theo Chúa Cứu Thế", hay "thuộc về Chúa", hay "người có cá tính (bản chất) của Chúa". Những bản dịch tiếng Việt thường dùng chữ "cơ-đốc-nhân". Thật sự tiếng Việt không có một chữ ghép để dịch cho sát nghĩa chữ "Christian". Nhiều bản dịch là "tín-hữu". Dầu dịch như thế nào thì ba chữ tín-hữu, cơ-đốc-nhân, hay môn đệ đều có **cùng một ý nghĩa**. Trong Kinh Thánh Tân Ước nguyên thủy bằng tiếng Hy-lạp (Greek) thì chữ "tín hữu" được dịch từ chữ "môn-đệ".

Ngày hôm nay, chữ "tín hữu" thường được dùng để gán cho những người đến nhà thờ và tham gia các sinh hoạt của nhà thờ. Sự hiểu biết này là do thói quen khi thấy sự nhóm lại của các hội-thánh xảy ra một tuần một lần. Do đó thói quen làm chúng ta chỉ nghĩ đến sinh hoạt ngày Chúa Nhật là đủ để gọi một người như vậy là "tín đồ".

Thần-học-gia (theologian) C. S. Lewis, trước là một người vô thần nhưng sau này đã giao cuộc đời mình cho Chúa và đã viết nhiều tác phẩm về niềm tin nơi Chúa Cứu Thế. Ông nói, "một người được kêu gọi để nhận lãnh sự sống đời đời cũng được kêu gọi để trở nên một môn-đệ của Chúa Cứu Thế" (if someone is called to salvation, that person is also called into discipleship).

Muốn hiểu đúng nghĩa của chữ tín đồ, cơ-đốc-nhân, hay môn đệ, chúng ta phải trở lại với Kinh Thánh, nhất là bốn sách Tin Lành để xem Chúa Giê-xu đã dạy gì về ý nghĩa của một môn đệ Ngài.

Chúa nói gì về Môn-Đệ-Hóa?

Yêu Chúa hơn cả mọi điều:

Ma-thi-ơ 10:37-39 (NVB), *Ai yêu cha mẹ hơn Ta, người ấy không xứng đáng cho Ta. Ai yêu con trai, con gái hơn Ta cũng không xứng đáng cho Ta. Ai không vác thập tự giá mình mà theo Ta cũng không xứng đáng cho Ta. Ai cố giữ mạng mình thì sẽ mất, nhưng ai vì Ta hy sinh tính mạng mình thì sẽ tìm lại được.*

Trong Luca, Chúa nhấn mạnh về tấm lòng yêu Chúa của môn đệ Ngài, (Lu-ca 14:25-27), *Có đoàn dân đông cùng đi với Ngài, Ngài quay lại bảo họ: "Nếu ai đến theo Ta mà không ghét cha mẹ, vợ con, anh chị em và chính mạng sống mình, thì* ***không thể nào làm môn đệ Ta****. Ai không vác thập tự giá mình mà theo Ta cũng* ***không thể nào làm môn đệ Ta****!"*

Nếu Chúa biểu là "ghét" trong câu này thì có ý là ngược lại với Kinh Thánh khi lời Chúa dạy chúng ta "phải hiếu kính cha mẹ ngươi" hay là "Chồng phải yêu vợ như Chúa yêu Hội-Thánh"?

Chúa Giê-xu muốn dùng một thể văn như vậy để nói lên tấm lòng yêu Chúa của một môn đệ đối với Ngài rất là đậm đà và mãnh liệt (intense) đến nỗi lòng yêu thương cha mẹ vợ con hay bất cứ ai khác thì giống như là "ghét" vậy.

Một câu Kinh Thánh tương tự và rất quen thuộc trong Mác 12:29-30, *Đức Giê-su đáp: "Đây là điều lớn nhất: 'Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy lắng nghe! Chúa, Đức Chúa Trời chúng ta là Chúa duy nhất.* ***Ngươi phải hết lòng, hết linh hồn, hết trí, hết sức mà yêu kính Chúa là Đức Chúa Trời ngươi****.*

Môn-đệ Chúa là người yêu Chúa hơn bất cứ ai hoặc hơn bất cứ điều gì. Vì khi chúng ta yêu Chúa như vậy thì Chúa sẽ cho chúng ta một loại tình yêu để chúng ta yêu người khác như Chúa đã yêu chúng ta.

Nếu môn-đệ Ngài không để Chúa là ưu-tiên trong cuộc đời thì người đó chưa phải là môn-đệ Chúa. Nếu chúng ta để những điều trong cuộc sống làm trọng tâm của cuộc sống, thì chúng ta không thể nào làm môn-đệ Chúa.

Vác thập-tư-giá mà theo Chúa:

Ma-thi-ơ 10:38, *Ai không vác thập tự giá mình mà theo Ta cũng không xứng đáng cho Ta*

Dưới thời đại của Chúa là lúc Đế quốc La-mã thống thị lúc bấy giờ, thì chữ "vác thập-tư-giá" chỉ có ý nghĩa duy nhất là người đó đang mang lấy một án tử hình va người đó mang thập-tự-giá để người khác đóng đinh mình vào đó. Vác thập-tự-giá có nghĩa là tiến và chỗ chết hay chấp nhận cái chết. Ý Chúa muốn nói đến cái chết của những thèm muốn của xác thịt hay chết mà mỗi người đều có.

Tương tự như câu Chúa nói này, sứ đồ Phao-lô dạy trong Ga-la-ti 5:24, *Những người* ***thuộc về*** *Chúa Cứu Thế Giê-su đã* ***đóng đinh bản tánh xác thịt*** *cùng với tình dục và dục vọng mình* ***vào thập tự giá****.*

Môn-đệ Chúa là những người thuộc về (hay ở trong) Chúa Cứu Thế đã nhờ quyền năng Chúa biến đổi và đóng đinh những thèm muốn xác thịt vào thập-tự-giá. Một, chúng ta thuộc về Chúa hoặc hai chúng ta không thuộc về Chúa: Kinh Thánh không hề đề cập đến một tình trạng trung gian (vừa thuộc về Chúa vừa thuộc về ma quỉ). Một là chúng ta ở trong Sự Sáng, hoặc là hai chúng ta còn ở trong nô-lệ của tôi-lỗi, dưới sự đô hộ của quyền lực của sự tối tăm, không thể có tình trạng trung gian.

Khi môn-đệ sẵn sàng mất mạng sống mình vì Chúa, thì môn-đệ sẽ có một sự sống mà do chính Chúa ban cho, một cuộc sống dư dật, một cuộc sống đầy thú vị, đầy ý nghĩa, và có một mục đích phù hợp với ý muốn Chúa đã sắm sẵn cho mỗi người thuộc về Ngài. Chúng ta có muốn có một cuộc sống dư dật như lời Chúa hứa không? Như đã chép trong Giăng 10:10, *Kẻ trộm chỉ đến để cướp, giết và hủy diệt; còn Ta đã đến để chiên được sống và* ***sống sung mãn****.*

Từ bỏ tất cả mà theo Chúa

Nhà truyền giáo Billy Graham đã nói: Thiên đàng đã được ban cho như món quà miễn phí, nhưng trở thành môn-đệ thì phải mất tả cả những gì người đó có. (Heaven is free, but discipleship costs everything).

Chúa Cứu Thế đã từ bỏ tất cả cho chúng ta, còn chúng ta có muốn từ bỏ tất cả để trở thành môn-đệ Chúa không? Tất cả những gì chúng ta có hiện nay đều là sự ban cho của Chúa: sức khỏe, trí óc, tài năn, gia đình, thì giờ, công việc làm, của cãi, sự nghiệp, gia-tài, v.v… đều đến từ Chúa. Nhiều khi chúng ta có một sự gắn liền thật chặc chẽ với những gì chúng ta có nên sự từ bỏ những điều Chúa ban dường như là một sự ngăn cản lớn.

Lu-ca 14:33, *Cũng thế, nếu ai trong các ngươi không* ***từ bỏ tất cả*** *những gì mình có thì không thể nào làm môn đệ Ta.*

Một vị mục sư đã nói, vì không ai biết được tương lai sẽ như thế nào, ông đã khuyên: hãy giao phó tương lai mà mình không biết sẽ ra sao đó cho một Đức Chúa Trời mà mình có thể biết được (commit your unknown future in the hand of a known God). Lời khuyên này thật phù hợp với Kinh Thánh.

Chúa muốn chúng ta phải thay đổi cái nhìn về những gì mình được quyền làm sở-hữu-chủ để sẵn sàn từ bỏ nó, ngay cả chính mạng sống của chúng ta cũng vậy. Chúa hứa trong Mác 10:29-30, *Đức Giê-su đáp: "Ta quả quyết cùng các con, không một người nào vì Ta và Phúc Âm từ bỏ gia đình, anh em, chị em, cha mẹ, con cái, ruộng đất, mà chẳng lãnh được trong đời này gấp trăm lần nhà cửa, anh em, chị em, mẹ con và ruộng đất, cùng sự bắt bớ và sự sống vĩnh phúc.*

Môn đệ cần phải luôn ở trong Ngài

Giăng 8:31-32, *Đức Giê-su liền bảo những người Do Thái vừa tin theo Ngài rằng: "Nếu các người* ***kiên trì trong đạo Ta*** *dạy thì các người mới thật là môn đệ của Ta. Các người sẽ hiểu biết chân lý và chính chân lý đó sẽ giải phóng các người!"*

Trong những bản dịch khác, thì chữ "đạo Ta" trong câu này được dịch là "Lời Ta", có nghĩa là những gì Kinh Thánh đã ghi chép lại. Khi muốn trở thành giống như người thày của mình, thì học-trò (môn-đệ) đó phải biết về thày mình càng nhiều càng tốt. Điều này chỉ có được khi chúng ta dành nhiều thì giờ đào sâu và lời Chúa trong Kinh Thánh. Suy gẫm lời Chúa là cách tốt nhất để biết ý Chúa cho chúng ta vì Chúa phán với môn-đệ Ngài qua lời Ngài đã được chép trong Kinh Thánh. Và nhiều lúc Ngài cũng dùng chính lời Ngài để đáp lời cầu xin của chúng ta.

Chính Phao-lô cũng khuyên chúng ta phải bắt chước để trở thành giống Chúa Gie-xu: I Cô-rinh-tô 11:1, *Hãy bắt chước tôi, như chính tôi bắt chước Chúa Cứu Thế*. Môn-đệ Chúa là người được nắn nót bởi ân điển Chúa để càng ngày càng giống Chúa Cứu Thế nhiều hơn, như Phao-lô đã nói trong Rô-ma 8:29, *Vì những người Ngài đã biết trước thì Ngài cũng đã định trước cho họ* ***nên giống như hình ảnh Con của Ngài*** *để Con này trở thành con cả giữa nhiều anh chị em*. Trong bản dịch tiếng Anh thì chữ "nên giống như" được dịch bằng chữ "*conform*", có nghĩa là được nắn theo như một người thợ gốm nắn đất sét để trở thành một vật mà người thợ đó muốn. Chúng ta được lời Chúa "nắn nót" hay "thánh hóa" để trở thành Ngày càng mang bản tánh của Chúa Cứu Thế nhiều hơn.

Và khi chúng ta để lời Chúa thay đổi cách chúng ta suy nghĩ, cách chúng ta sống thì Chúa nói là Lời Chúa (tức Lẽ Thật) sẽ giải phóng và ban cho chúng ta sự tự do. Giải phóng khỏi điều gì? Khỏi sự cầm tù của quyền năng của tội lỗi, không chiều theo sự sai khiến của nó nữa. Chính lời Chúa sẽ đóng đinh những dục vọng của thể xác trên thập-tư-giá và chúng ta đang vác mỗi ngày. Quyền năng lời Chúa sẽ thay đổi môn-đệ Chúa miễn là chúng ta thuận phục Ngài và giao cuộc đời chúng ta để Chúa xử dụng theo ý thánh của Ngài.

Khi chúng ta "ở trong Ngài" thì sẽ sinh lắm trái, như lời Chúa hứa trong Giăng 15:5, *Chính Ta là cây nho, còn các con là nhánh; người nào cứ ở trong Ta và Ta trong người ấy thì chắc sẽ* ***sinh nhiều quả****, vì ngoài Ta các con không làm gì được.* Và những trái thuộc linh có giá trị vĩnh hằng chắc chắn phải là những trái của Thánh Linh như chúng ta đã thường nghe trong Ga-la-ti 5:22.

Tình yêu Chúa ban phải là loại tình yêu mà có thể "yêu kẻ thù và cầu nguyện được cho người bắt bớ" chúng ta. Sự vui mừng của Chúa ban sẽ là sự vui mừng mà không dựa vào những gì thế gian đem lại cho chúng ta; và sự bình an mà Chúa ban sẽ không giống như của thế gian cho. Sự bình an Chúa ban sẽ giúp môn-đệ vượt mọi thử thách khó khăn hay bắt bớ mà môn-đệ Chúa sẽ phải đối diện trong cuộc sống.

Môn-đệ cần để lời Chúa thánh hóa môn-đệ Ngài bởi sự tương giao mật thiết với Chúa mỗi ngày.

Môn-đệ Chúa muốn người khác trở thành môn-đệ Ngài

Môn-đệ Chúa không thể không vâng theo Đại-Mạng-Lịnh Chúa đã để lại trước khi Ngài thăn thiên trở về cùng Chúa Cha trên thiên đàng. Tron lớp này chúng ta đã nhắc đến Đại-Mạng-Lịnh của Chúa nhiều lần. Không những chúng ta được sự thúc dục để vâng lời Chúa, nhưng động cơ khác nữa là do chính tình yêu Chúa thúc dục chúng ta. Phao-lô đã chúng ta biết một người theo Chúa mà thiếu tình yêu Chúa ban thì chỉ là chập chỏa kêu vang, như đã chép trong I Cô-rinh-tô 13:1-3, *Dù tôi nói được các thứ tiếng loài người và thiên sứ, nhưng* ***không có tình yêu thương*** *thì tôi chỉ như tiếng cồng khua vang hay chập chỏa inh ỏi. Dù tôi được ân tứ nói tiên tri và hiểu biết tất cả mọi huyền nhiệm cũng như tri thức, dù tôi có tất cả đức tin đến nỗi có thể dời núi được,* ***nhưng không có tình yêu thương****, thì tôi vẫn không là gì cả. Dù tôi phân phát tất cả gia tài của tôi cho người nghèo, và hy sinh thân thể để chịu thiêu đốt,* ***nhưng không có tình yêu thương*** *thì cũng chẳng ích lợi gì cho tôi.*

Trái thuộc linh đầu tiên là Tình Yêu mà chắc chắn môn-đệ được Chúa ban cho vì sự hiện diện của Thánh Linh Ngài trong mỗi tâm linh của môn-đệ Chúa.

Chúng ta có muốn trở thành môn-đệ của Chúa không?

Qua những điều đã được nêu ra trong bài, mỗi chúng ta điều phải có một quyết định rõ ràng cho hướng đi trong tương lai. Mỗi chúng ta đã có một mục đích rõ ràng cho bước đường theo Chúa của mình chưa? Môn-đệ của Chúa có một mục đích thất rõ ràng vì khi vâng theo Đại-Mạng-Lịnh tức là chúng ta đang làm theo ý

muốn của Chúa. Chúng ta tìm kiếm ý Chúa trong những lúc tương giao với Ngài thì chính Ngài sẽ hướng dẫn để chúng ta biết phải làm gì để gặt hái những kết quả thuộc linh mà Chúa mong muốn.

Còn nếu ai còn do dự không biết mình có nên trở thành môn-đệ của Chúa hay không, thì nên tự kiểm điểm lại xem có điều gì đang ngăn cản mình hiện nay? Có điều gì đó làm chúng ta còn đang do dự? Điều gì đó có đáng để chúng ta niu kéo mà không giao trọn cho Chúa để vâng phục Ngài không? Chúa vẫn kiên nhẫn chờ đợi để Ngài thánh hóa chúng ta để trở thành môn-đệ của Ngài. Hãy tin rằng quyền năng lời Chúa có khả năng giúp chúng làm được những gì mà Chúa muốn chúng ta làm. "*Thưa anh chị em, vì thế tôi nài xin anh chị em, do lòng thương xót của Đức Chúa Trời,* ***hãy dâng hiến chính mình như những sinh tế sống****, thánh khiết, đẹp lòng Đức Chúa Trời, đó là sự thờ phượng hợp lẽ của anh chị em.*" Rô-ma 12:1.

Kết Luận:

Môn-đệ Chúa là người mà Chúa cho là người khôn ngoan vì vừa nghe lời Chúa dạy và làm theo. Môn-đệ Chúa được lời Chúa thánh hóa để càng ngày càng giống Chúa nhiều hơn. Môn đệ Chúa là người yêu mến Chúa hơn bất cứ ai và bất cứ điều gì; và cũng đã từ bỏ chính mình mà vác thập tự giá mà theo Chúa. Môn-đệ cần dành nhiều thì giờ để tương giao với Chúa mỗi ngày để xin Chúa hướng dẫn cách nào để đem lời Chúa chia xẻ cho những ai chưa biết đến Ngài. Môn đệ của Chúa sẽ muốn có cơ hội để hướng dẫn người khác trở thành môn đệ Chúa; như vậy để vâng lời Chúa và làm theo Đại-Mạng-Lịnh Chúa truyền.

Mỗi người chúng ta đang phải tự trả lời với Chúa vì Ngài đang hỏi chúng ta rằng chúng ta có sẵn sàng để trở thành môn-đệ Chúa hay chưa. Nếu chưa thì phải thưa với Chúa tại sao lại chưa sẵn sàng. Xin Chúa cho chúng ta có lời hứa nguyện để mỗi người sẽ sớm trở thành môn đệ Chúa.

Câu hỏi suy gẫm

1. Xin cho một thí dụ trong cuộc sống của môn-đệ Chúa để giải thích thêm thế nào là "vác thập-tự-giá mà theo Ngài"

2. Xin cho biết cách nào chúng ta biết được ý Chúa khi chúng ta muốn chia xẻ Tin Lành cho người chưa biết Chúa?

3. Khi một môn-đệ muốn hướng dẫn người khác trở thành môn-đệ Chúa thì điều trước tiên phải làm là gì? Tại sao điều đó phải thực hiện trước tiên?